

Meral Akşener'i Desteklemek...

Geçen haftaki yazım özellikle "sosyal medya"da olumlu ve olumsuz pek çok yankı uyandırdı.

Bu medyayı daha yakından izleyen arkadaşlarım olmasa bunların çoğundan haberim olmazdı.

Olumsuz dediklerimin kimilerindeki hakaret ve sövğü düzeysizliği nedeniyle bunları hiç görmemiş olmayı dilerdim.

Çünkü kötülükle karşılaşmak insanda ister istemez kirlenmişlik duygusu uyandırıyor.. Yani sıra da, "ülkemin insanı bu mu" sorusuyla üzülüyorsunuz.

Olumlu tepkiler genellikle, yazımın amacının bir insanı ve bir hareketi övmek değil, demokrasiyi savunmak, despotik yönetime karşı muhalif güçleri birlikteliğe çağırarak olduğu noktasında birleşiyor.

Doğrusu da budur.

Beni bu gün ilgilendiren, kaygılandırıcı, ne geçmiş, ne uzak ve belirsiz bir gelecek, fakat ülkemizin bu günü, şu anda yaşanmakta olanlar ve doğuracağı sonuçlardır.

Despotik yönetimin "ABD karşıtı", "anti emperyalist" bir "vatan savaşı" vermekte olduğunu düşünenlere göre, Akşener'i desteklerken aslında ABD'yi savunuyordum.

Ben herhangi bir ülkeyi, devleti değil, bütünüyle Batı'yı, aydınlanma düşüncesini savunuyorum.

Ülkemizin Batı bloğundan koparılıp belirsiz bir Avrasya'ya sürüklenmesini, dağılıp yok olmasına gidecek yolun başlangıcı olarak görüyorum.

Cumhuriyet devrimlerinin temelini Batıcı, aydınlanmacı değerler oluşturur. Bu günkü despotik yönetim içinse bu değerler hiçbir önem taşıyor. Avrasyacılık da onlar için, hedeflerindeki(bu yönde de çok adım attıkları ve atmakta oldukları) karanlıkçı yönetim için bir araç, amaçlarına ulaştıklarında kaldırıp atacıkları bir koltuk değneğidir.

Meral Akşener hareketinin bir ABD projesi olduğunu düşünüyorum.

Bu hareket, Türkiye'nin normalleşme gereksiniminin sonuçlarından biri olarak doğdu ve bu nedenle de

güçlenmektedir.

Ve yine bu nedenle despotik yönetimin sayısız engeliyle karşılaşmaktadır.

Bunları görmemek, anlamamak, "reel politika"dan hiçbir şey anlamamak demektir.

ABD projesi ise şu anda iktidardadır.

Bu iktidar, yaklaşan yerel seçimleri ve sonrasındaki kader seçimlerini kaybetmemek için şimdiden hamle üstüne hamle yaparken; muhalefet güçlerinin birlikteliğini sağlamak ve "hayır" cephesini koruyup güçlendirmek için düşünce üretip çaba harcamak yerine geçmişe takılıp kalındığını; ağız dalaşısıyla, hakaretleşmeyle vakit geçirilip tatmin olunduğunu görmek, ülkenin geleceği adına insanı ister istemez bir an için de olsa karamsarlaştırıyor...

Sayın Akşener'in geçmişi beni bu gün ilgilendirmiyor.

Yerinin ve zamanının geldiğini düşündüğünde bu konuda savunmasını ve gerekiyorsa özeleştirisini yapabilecek birikimde ve açıklıkta bir kişiliğe sahip olduğunu düşünüyorum.

Ve ısrarla, önemle tekrar ediyorum:

Despotik yönetimden kurtuluş ancak güçlü, kararlı bir muhalefet cephesiyle gerçekleşebilir.

Akşener hareketi, referandum oylamasında da görüldüğü gibi, bu cephenin önemli bir unsuru olmaya adaydır.

Bu nedenle de despotik yönetime karşı olan herkesçe desteklenmesi gerekir.

Söylemek istediğim esas olarak budur.

Bana yönelik hakaretlere, sövgülere, suçlamalara gelince; dostlarım, yakınlarım bunlara üzülse de ben kişisel olarak fazla dert etmiyorum.

Çünkü, örneğin, Nâzım Hikmet'e, kendi düşündaş çevresinden, yaşamını adadığı partisinden gelen hakaretleri, suçlamaları biliyorum.

Yıllarca omuz omuza çalıştığımız Aziz Nesin'in yine bu benzer çevrelerden gelen nice hakaretlere uğradığının yakın tanığıyım.

Meral Akşener'i Desteklemek...

Disk'in bir grev kararını eleştirdiği "Büyük Grev" adlı kitabının yayını sonrasında Spor ve Sergi Sarayındaki bir toplantıya girişinde tribünlerden koro halinde "Aziz Nesin sen nesin!" sloganı yükseldiğinde, Spor ve Sergi Sarayının stadyum büyüklüğündeki salonunda daha da minicik kalan bu büyük yazar ve aydınlanma savaşçısının nasıl irkilip sarsıldığı şu anda da gözlerimin önündedir...

Bu nedenle de hakaret ve iftira yağdıranlardan özellikle birini, bana sayın Akşener'in başkan yardımcılığını yakıştıranı, babasına birazcık olsun layık olabilmek için kafasını azıcık da olsa çalıştırıp çaba harcamaya çağırıyorum...